

„Határtalan” élmények

A Határtalanul pályázatnak köszönhetően immár harmadik alkalommal látogathattak el a Csorvási Gulyás Mihály Általános és Alapfokú Művészeti Iskola hetedikes diákjai Erdélybe május 23-27. között. A sikeres pályázatot Hamar Csaba készítette. Az ötnapos tanulmányi kirándulás célja, hogy tanulóink megismerkedjenek az erdélyi kultúrával, tájakkal, hagyományokkal, szokásokkal, emberekkel. . A május végi utazást hatalmas várakozás és különböző feladatok előzték meg. A diákok információkat gyűjtöttek a nevezetességekről, a táj szülötteiről. Plakátokat is készítettek, illetve kiselőadásokkal készültek, melyeket az utazás során adtak elő.

Végre elérkezett a várva várt nap, és kényelmes buszunkkal elindultunk. A viszonylag gyors határátlépés után nemsokára áthaladtunk Nagyszalontán, Arany János szülővárosán. Sajnos nem álltunk meg a településen, de a buszból jól láthattuk a (felújított) Csonka-tornyot, melyet a Családi kör című versében is megemlít. Első megállónk a Király-hágónál volt, ahol lenyűgöző látvány tárult elénk. Délután a tordai sóbánya kellemes levegőjét szívhattuk magunkba, miközben bejártuk a látogatók számára megnyitott termeket. Számptalan emeletet másztunk meg az egyes szintek között, de senki nem bánta a sok lépcsőzést. Legnagyobb élménye ennek a programnak a visszhangterem volt. Ezután Torockó felé vettük az irányt, hogy elfoglaljuk első szálláshelyünket, és megláthassuk a következő nap kihívását: a Székelykőt.

Másnap korán kelt a csapat, és az eső ellenére is teljesítette vállalását, feljutott az 1129 m magas hegycsúcsra. A csodálatos látkép minden fáradtságért és nehézségért kárpótolta a résztvevőket. Hasonló kép fogadta azokat, akik a kevésbé magasan lévő torockószentgyörgyi várromhoz látogattak el. Délután már újra buszon ültünk, úti célunk Csíkrákos volt. Utunk során többször is megálltunk. Korondon ellátogattunk egy fazekasműhelybe, és megnézhattuk, hogyan készülnek a páratlan szépségű kerámiák. Szejkefürdőn leróttuk tiszteletünket Orbán Balázs sírjánál, akinek nevéhez fűződik Székelyföld történelmi, régészeti és néprajzi bemutatása. Székelyudvarhelyen megpihentünk a Szoborparkban, közben finom fagyit ettünk.

A hosszú és tartalmas út után este már Csíkrákoson pakolhattuk ki bőröndjeinket. A helyi fogadóban ízletes és bőséges vacsorát szolgáltak fel számunkra. Este a Klárka néni által készített útinaplóba beírhatták a gyerekek élményeiket, és beragaszthatták a fényképeket a helységnevek mellé. Így talán könnyebb lesz megjegyezni mindazt, amit láttunk és hallottunk.

A harmadik napot a településen töltöttük. Ellátogattunk a helyi iskolába, ahol ismerősként köszönthettük egymást, hiszen tavaly tíz diákot és az igazgatónőt, Veronka nénit vendégül láthattunk Csorváson. Nagy szeretettel és egy kis műsorral fogadtak bennünket. A délelőttöt közös játékkal töltöttük, majd együtt elsétáltunk a közeli dombon található kápolnához. Másnapi programunkhoz tíz diák csatlakozott kísérőjükkal, Edit nénivel. Az esős idő ellenére kellemesen töltöttük el a napot. Koszorút helyeztünk el a madéfalvi veszedelem emlékhelyénél, majd ellátogattunk Kisbaconba, ahol a Benedek Elek-emlékházban az író dédunokája, Réka néni mesélt nekünk, és bölcs tanácsaival látott el bennünket. A helyi temetőben tiszteletünk jeléül koszorút helyeztünk el az író sírjánál. Ezután a Szent Anna-tóhoz buszoztunk. Úgy terveztük, hogy az ebédünket itt költjük el, de az időjárás sajnos közbeszólt. Esernyőkkel, esőkabátokban lesétáltunk a tóhoz, ami még így is elragadó volt. Majd Csíkszereda következett, ahol a Milleniumi templomban áhítattal hallgattuk az orgonajátékot. Az egész napi pezsgés után jólesett egy kis nyugalom. A csíksomlyói kegytemplomban megcsodálhattuk a híres Mária-szobrot, melyhez számos legenda fűződik. Gyorsan érkezett az utolsó nap. A pakolás és a finom reggeli után hazafelé vettük az irányt. Megálltunk Farkaslakán, Tamási Áron sírjánál emlékeztünk az íróra. Majd a közeli árusoknál az utolsó vásárlás következett. Apró ajándéktárgyak az otthoniaknak és kürtőskalács az útra. Utolsó megállónk Szovátán a Medve-tónál volt. Körbesétáltuk a tavat, és élveztük a kellemes időjárást. A hazafelé úton még egy pillantást vethettünk a csucsai házra, ahol Ady Endre élt feleségével. A kora esti órákban értünk haza, ahol a szülők már nagy izgalommal vártak bennünket. Aznap este volt mit mesélni.

Úgy gondolom, a 31 diák és kísérőik nevében bátran kijelenthetem, ezt az utazást kellemes emlékeink között fogjuk őrizni, hiszen számos élménnyel lettünk gazdagabbak, és néhányan még új barátokra is leltek. Az emlékek felelevenítését segíti majd a Szél Csaba által készített fotógyűjtemény, melyet CD-n minden gyermek megkapott.

Likerecz Gizella

